

Pirde

– Damla · 20 Ekim 2011

Pirde

Kor ataşta semah, dönerken gönlüm
Mevsim kara kıştı, kar vardı yerde
Hazanı yaşaşadım, bitmeden ömrüm
Yürece od düştü, kor vardı serde

Pervane misali, çarka girince
Bir güzel sevdim ki, yerli yerince
Can çıkmadan evvel, kondum derince
Aşk kabrimi eşti, ser vardı tur da

Kerbela davası, ne idi faslı
Hak dedi can verdi, alinin nesli
Mecnun ile leyla, keremle aslı
Sevda ile coştı, yar vardı zarda

Bazen zehir olur, bir lokma ekme
Öyle kolay değil, zor sevda çekmek
Aşığa mahsustur, göz yaşı dökmek
Can canana koştı, nur vardı yarda

Damlam işte budur, talibin hali
Ataş düşen yürek, olmaz mı deli
Yunus emre taptuk, bektaşî veli
Dergahında piştî, bir vardı pirde de